

Az Oktatásügyi Minisztérium
Szemléltető Filmkirendeltsége filmdiasorozatából
204. szám.

Óvodai sorozat: 1.

Öreg néne őzikéje.

Készült: 1954. évben.

Mátra alján, falu szélén
Lakik az én öreg néném,
Melegszi, dolgos, derék,
Tőle tudom ezt a mesét.

Özgidácska, sete-suta,
Rátévedt az országútra,
Megbotlott egy kidőlt fába,
Eltörött a gida lába.

Panaszosan sir szegényke,
Arra ballag öreg néne,
Ölbeveszi, megsajnálja,
Hazaviszi kis házába.

Ápolgatja, dédelgeti,
Friss szénával megeteti,
Forrásvízzel megítatja,
Mintha volna édesanyja.

Cili cica, Bodri kutya,
Mellébuvik a zugolyba,
Tanultak ők emberséget,
Nem bántják a kis vendéget.

Gyorsan gyógyul gida lába,
Elmehetne az őz-bálba,
Vidám táncot ellejthetne,
De nincs hozzávaló kedve.

Barna szeme bus szomorun
Csúng a távol hegykoszorun.
Reggel bibor napsugarak
Játszanak a felhők alatt.

Esti szellő ködöt kerget,
Dombok, lankák üzengetnek:
"Vár a sarju, gyenge hajtás,
Gyere haza gida pajtás!"

Könnybelábad az őz szeme,
Hej, nagyon is visszamenne,
Csak az anyja ugy ne várná,
Csak a nénét ne sajnálná!

Éjjel-nappal visszavágyik,
Hol selyem fü, puha pázsit,
Tarka mező száz virága
Őz testvérkét hazavárja.

Ahol mókus ugra-bugrál,
Kopácsol a tarka harkály,
Vigan szól a kakuk hangja,
Bábot cipel szorgos hangya.

Várja patak, várja szellő,
Kék ég alján futó felhő.
Harmatgyöngyös harangvirág,
Vadárvacskák, kékek, lilák.

Öreg néne megsiratja,
Vissza - dehogy-mégse tartja,
Ki-ki lakják hazájában,
Őz erdőben, ember házban.

Kapuig is elkiséri,
Visszatipeg öreg néni
és integet, amig látja:
"Elj boldogul Özgidácska!"

Lassan lépdél, csendben bá lag,
Kattan ajtó, zörren ablak,
Onnan lesi öreg néne,
Kis gidája visszanez-e?

Haszontalan állatkája,
Egyre jobban szaporázza,
S olyan gyorsan, mint a villám
Fennterem a mohos sziklán.